

El servent de Déu

José María Hernández Garnica

Lliurament a Déu i als homes

“Tenia certa dificultat d’expressió; però posseïa do de gents, inspirava una gran confiança, tenia molt sentit de l’humor, sabia fer bromes amb gran delicadesa, afecte i oportunitat”.

1963 a Àustria, durant un curs d’estiu

Des que Mn. José María va conèixer l’Opus Dei, se li va gravar el text del manament nou de Crist que -per voluntat del fundador- es col·loca emmarcat als centres destinats a la tasca apostòlica amb la joventut: “Un manament nou us dono, que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat. Tothom coneixerà que sou deixebles meus, si us teniu amor entre vosaltres” (Jn 13, 34-35). L’amor de Mn. José María als altres era conseqüència i manifestació de la seva fe i amor a Déu. La seva caritat amb el proïsme era forta i sincera, sense accepció de persones, encaminada a fomentar en els que tractava un autèntic afany de santedat, de manera que fossin feliços a la terra; i després al Cel. Va ser un home de gran zel apostòlic i de cor magnànim.

Així s’explica en el testimoni d’en José Gabriel de la Rica, que el va conèixer a Alemanya: “Quan jo el vaig conèixer el 1963, tot i que l’Obra a Alemanya era una cosa minúscula, parlava del que seria amb el temps amb tant de convenciment, que sense una fe gegant no es podia entendre. Sense disposar de mitjans materials i tenint els peus molt a terra animava a llançar-se a conèixer gent, a treballar a tot arreu, encara que no es veiés el fruit de l’apostolat. Treballava pensant en el futur, sense el més petit dubte que en tots els

països es desenvoluparia l’Obra, com efectivament va ser”¹.

L’Alejandro Digón afirma: “No deixava d’emprendre cap tasca d’apostolat, encara que fos difícil, perquè sabia que el Senyor hi posaria l’increment”². L’Alfons Par també recorda aquells primers anys a Alemanya, en què Mn. José María va arribar amb més de cinquanta anys: “amb la seva arribada va canviar tot. És a dir, ens vam sentir segurs, protegits i dirigits. Va ser com el canvi d’un dia ennuvolat a un dia de sol esplendorós. La mateixa realitat exterior de la tasca, amb les seves dificultats objectives, però ara tot ple de color, de sentit i de vida, amb visió clara i perspectiva optimista”³.

Els que el van conèixer saben que Mn. José María no tenia facilitat d’expressió en altres idiomes, però el seu entusiasme i afecte removien més que les seves paraules, i buscava exemples que fossin més accessible el que desitjava, segons testimonia María Jesús Luna: “Segons el meu parer, tenia certa dificultat d’expressió; però, posseïa do de gents, inspirava una gran confiança, tenia molt sentit de l’humor, sabia fer bromes amb gran delicadesa, afecte i oportunitat”⁴.

¹ Testimoni de José Gabriel de la Rica, a J. C. Martín de la Hoz, *Obrint horitzons*, Barcelona 2010, pàg. 68

² *Ibid.*, Pàg. 69

³ *Ibid.*, Pàg. 70

⁴ *Ibid.*, Pàg. 72

ORACIÓ

Senyor, Déu nostre, que heu volgut comptar amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a moltes altres ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano... (demaneu). Amén.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no s'intenta prevenir el judici de l'Autoritat eclesial, i que aquesta pregària no té cap finalitat de culte públic.

Es prega els qui obtinguin gràcies, per la intercessió de José María Hernández Garnica, que les comuniquin a l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei a Espanya.

Publicacions

- **Documental** José María Hernández Garnica. *Por los caminos de Europa* (27 min), Goya Producciones, Madrid 2008.
- **José Carlos Martín de la Hoz:** *Obrint horitzons*. Ed. Església de Santa Maria de Montalegre, Barcelona 2010.
- **José Carlos Martín de la Hoz:** *Roturando los caminos*. Ed. Palabra, Madrid 2012.
- **HERNÁNDEZ GARNICA, JOSÉ MARÍA** al *Diccionario de san Josemaría Escrivá de Balaguer*. Ed. Monte Carmelo, Burgos 2013.
- **Josep M. Giral** / **Ferran Toro:** *Chiqui, som-hi!* Vida de Mn. José María Hernández Garnica, edició infantil. Ed. Rondas, S.L. Barcelona 2016.

Notícies de la Causa

S'ha lliurat a la Congregació de les Causes dels sants la Posició sobre la seva vida, virtuts i fama de santedat.

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Els que desitgen ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar donatius per gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, carrer Alcántara 59, 6è D, 28006 MADRID.

També es poden enviar per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN número ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBXXX a La Caixa, agència urbana del carrer Cartagena, 4, 28028 MADRID, indicant com a concepte "Causa de José María Hernández Garnica", o per altres mitjans.

Una informació confidencial

Vaig perdre en una parada d'autobús un portafolis que contenia documentació important i confidencial; amb gran angoixa vaig encomanar el cas a Mn. José María, demanant que caigués en bones mans. Gairebé immediatament, va sonar el meu telèfon mòbil i un senyor molt amable em va comunicar que havia trobat el portafolis i que, donada la importància del seu contingut, havia decidit custodiar-lo personalment, estant a la meua disposició al seu domicili. Amb gran alegria vaig anar a recollir-lo i vaig explicar al meu benefactor el que havia passat, tot fent-li entrega d'una estampa de Mn. José María, que va rebre molt complagut.

F. M. G.

Un doctorat sense vacances ni caps de setmana lliures

Als pocs anys d'acabar els meus estudis universitaris a Espanya vaig voler fer la meua tesi doctoral en Dret, però per obligacions familiars i professionals no em va ser possible.

Al cap d'uns anys vaig anar a viure a Amèrica Llatina, continent a milers de quilòmetres de distància. En el meu nou país em vaig involucrar en obligacions professionals, socials, familiars i projectes solidaris a favor de la societat, de manera que tampoc vaig disposar de temps.

Els anys anaven passant i passava de ser un jove universitari a un professional madur. Fins que em va caure a les mans una biografia de Mn. José María Hernández Garnica. Vaig llegir que havia estat molt ocupat amb encàrrecs de sant Josepmaria, fundador de l'Opus Dei, i que havia sabut trobar el temps per realitzar dos doctorats, un en enginyeria de mines el 1940 i un altre en ciències naturals el 1970 en plena edat madura. Com que tenia il·l·lusió de fer el doctorat em vaig posar a començar-lo de nou, i li vaig encomanar diàriament durant els dos últims anys del meu doctorat que tragués temps i que encertés en el desenvolupament del tema triat, arbitratge; igualment vaig viatjar en un parell d'ocasions a Barcelona per visitar l'església de Montalegre per demanar-li que m'ajudés; també vaig demanar a amics i amigues que visitessin la cripta d'en Chiqui demanant pel meu doctorat.

Finalment, després d'uns anys dedicats a treballar i a les meves obligacions, en els quals no vaig gaudir de vacances ni de caps de setmana lliures, vaig defensar la tesi doctoral el passat mes de novembre amb la qualificació d'excel·lent cum laude per unanimitat i un aplaudiment del tribunal. Sense l'ajuda de Mn. José María Hernández de Garnica no hauria estat possible acabar-ho.

Li vaig prometre a en Chiqui que quan m'examinés escriuria aquest favor perquè quedés constància de la seva intercessió i per animar els intel·lectuals a acudir-hi. Envio un donatiu per a la seva causa de beatificació.

M. A. E. (Panamá)